

Hieronder zijn de vragen opgesomd. Niet alle vragen hoeven te worden beantwoord. Het staat 'meedenkers' vrij om te kiezen welke vragen zij beantwoorden.

1. A. Als Unitura hebben we vrij veel fysieke inspecties op hoogte uitgevoerd. Vaak ook met een vergelijkend protocolonderzoek er naast. B. Onze ervaring is dat fysieke inspecties op hoogte (met o.a. een endoscoop) een hele effectieve manier zijn om vleermuisverblijfplaatsen te vinden. Vaak vinden we minimaal 4x zoveel verblijfplaatsen als wordt vastgesteld met een regulier protocolonderzoek. We hebben hiervan ook onderbouwende stukken (fysieke inspectierapport vs protocol onderzoek); Voor een goede fysieke inspectie is het belangrijk dat het onderzoek wordt uitgevoerd door een ervaren veldonderzoeker (sporen herkennen is een vak apart, maar het is goed aan te leren). Verder is het belangrijk dat de gevel echt meter voor meter wordt afgezocht met een hoogwerker. Een fysieke inspectie van een flink flat gebouw kost 1 of 2 dagen werk met twee mensen. Het moment van inspectie is niet heel erg van belang.
2. A. Protocolonderzoek is gebruikelijk bij spouwmuur na isolaties (hoewel het bij particulieren niet altijd wordt uitgevoerd. B. Protocolonderzoek is vooral geschikt om 'principe' verblijfplaatsen te vinden. Daarmee bedoel ik dat als in een wijk vleermuizen op een speciale plek in een gebouw zitten, ze zeer waarschijnlijk nog veel meer van die zelfde verblijfplaatsen hebben op vergelijkbare plekken in omliggende gebouwen. Dus als er een verblijfplaats wordt aangetroffen onder een kantpan, dan is het waarschijnlijk dat ook de aanliggende kopgevels in gebruik zijn. Ondanks dat tijdens het onderzoek hier niks is aangetroffen. De protocolonderzoeken zijn te zeer een steekproef om verblijfplaatsen echt uit te kunnen sluiten. Dat is ook de reden waarom we met een fysieke inspectie veel meer verblijfplaatsen vinden (keutels kunnen soms jaren aanwezig blijven).
3. A. Zoals aangegeven is het gebruikelijk om een protocolonderzoek uit te voeren na het vaststellen van fysieke geschiktheid van een gebouw. B. Zoals bovenstaand aangegeven is een protocol onderzoek niet voldoende om verblijfplaatsen met zekerheid uit te sluiten. Wel zijn ze geschikt om de dichtheid aan verblijfplaatsen/functies in een bepaald gebied in kaart te brengen. Fysieke inspecties zijn effectiever in het uitsluiten van verblijfplaatsen. Maar die zijn ook niet 100% waterdicht. Beter is het om globaal inzicht te krijgen in de aanwezige dichtheid/functies/soorten in een bepaald gebied en daarnaast gewoon uit te gaan van aanwezigheid. Als er vermoeden is van een bijzondere verblijfplaats dan kan het overkoepelende onderzoek worden aangevuld met een fysieke inspectie.

4. Ja, eigenlijk alleen de fysieke inspectie (zie bovenstaand) in combinatie met EDNA analyse van de gevonden uitwerpselen.
5. Bij de fysieke inspectie kun je zeker 10 woningen per dag inspecteren, als de woningen naast elkaar staan. Twee onderzoekers + hoogwerker zou neerkomen op 1500 euro, exc. Gedeeld door 10 komt dit neer op een euro of 150 tot 200 per woning. Daar bovenop komen nog wat kosten voor een rapportage. Maar dat kan gemakkelijk gestandaardiseerd worden (doen wij al). Hierbij is analyse van EDNA samples niet meegenomen.
6. Lastig te zeggen. Fysieke inspecties kunnen jaarrond worden uitgevoerd, maar de ontmoediging die volgt als er soorten aanwezig zijn kan alleen in april en in september/oktober worden uitgevoerd. Dus in het beste geval kan er maar twee keer per jaar worden voorbereid voor uitvoering. Hierdoor wordt de doorlooptijd van een werk altijd tussen 0.5 tot 1 jaar. (ontmoediging/natuurvrij maken is een handeling waar je nooit omheen zult kunnen – anders kan het doden van individuen niet worden uitgesloten)
7. Woningbouwcorporaties en professionele verhuurders weten het ecologische deel nu al vrij efficiënt te regelen. Als er nog wat extra SMP's bij komen, dan is dat wel opgelost. Het probleem zit hem met name bij de particulieren. Ik denk dat er een landelijke gedragscode moet worden opgesteld om, om te gaan met particulieren. Aan de gedragscode moet een platform worden gekoppeld waar particulieren zelf een aanvraag voor isolatie kunnen indienen. Elke paar maand worden die aanvragen gebundeld in percelen/bestekken, waar partijen die aan bepaalde kwaliteitseisen voldoen op kunnen inschrijven. Dit zowel voor de eerste fysieke inspectie, als voor het natuur vrij maken/aanbieden van compensatie (vleermuiskasten). Omdat alles in bulk wordt uitgevoerd betaald de overheid voor alle maatregelen (lage drempel om mee te doen).